

Παιχνίδια στο γρασίδι

Γέλια και χαχανητά ακούστηκαν.

«...Αχ, τι ωραία που είναι τώρα!»

Σε ένα σημείο στο γρασίδι άρχισε να κινείται μια οικογένεια: ο μπαμπάς, η μαμά και τρία σαλιγκαρόπουλα έπαιζαν στο βρεγμένο γρασίδι.

Σκεπασμένα με το σπιτάκι τους, ένα γκρι-καφέ ολοστρόγγυλο σπιτάκι καρφωμένο στην πλάτη τους. Ένα κοκάλινο σπιτάκι, με χρωματιστές ρίγες σπυρωτές γύρω γύρω, που τα κρατούσε προφυλαγμένα από τα πουλιά, από τη ζέστη και γενικά τους εχθρούς τους.

Πολλούς δεν είχαν, αλλά κινδύνευαν από τις πατημασιές των ανθρώπων, τα αρπακτικά πουλιά, τα τρωκτικά του λιβαδιού κι έτσι κρύβονταν μες στο σπιτάκι τους και δεν τα πείραζε κανείς.

Είχε βγει, λοιπόν, όλη η οικογένεια να μαζέψει τροφή, νερό, να παίξουν τα παιδιά ανάμεσα στο βρεγμένο γρασίδι. Τα πιο μικρά σκαρφάλωσαν στη φυλλωσιά κι άρχισαν να κάνουν τσουλήθρα.